

Caçador caçat

Autor/a/x: Noia 3

Sentir-los plorar em posava encara més de mal humor. Els hi rodolaven les llàgrimes per la cara bruta de fang, amb la mirada fixa al peu embenat del nostre fill. "*Queixar-se, l'activitat preferida dels homes*" Vaig pensar mentre em rascava les ungles a la pica de la cuina amb el fregall d'alumini per treure les restes de sang. La sang és un tabú per als homes. "*Hi ha molta sang!*" repetia el marit sense parar. A mi no me'n va semblar tanta. Les dones hi convivim amb la sang, i amb el dolor que li és company. El portem a dins el dolor. Ells, en canvi, l'han de buscar fora i per això fan guerres i es donen cops de puny a la matinada com una excusa per poder-se tocar. L'instant precís que la mà d'un altre home els hi rossa la cara, just abans del cop calent, és el més semblant a la carícia materna anhelada.

Una idea estúpida, si. Una activitat *familiar* per compensar-li al nen les discussions que ressonen per tot el pis encara que tanquis les portes. Algú li va dir al meu marit li va dir que li anava molt bé anar a caçar per descarregar tensions. Una metàfora pastosa. I és veu que aquesta empresa n'organitza de tot tipus de caceres: Des de lleons anestesiats fins caça sense mort, és clar. "*Aquesta serà la més adequada!*" va dir-me el marit mentre dinàvem, satisfet de sí mateix per haver triat la opció més *pedagògica*. Fer matar un animal a un nen té un deix turbulent, brut, com veure els teus pares follant. Sense mort, en canvi, és com mirar pornografia. "*Potser seria més pedagògic que matés un conillet i després se'l mengés*". Tant per tant, ja ens havia enganxat fent-ho alguna que altra vegada. Al nen no li va fer especial il·lusió la notícia, a casa mai s'havia parlat de caça ni res semblant. Bé votàvem al partit progressista de torn i separàvem la brossa per reciclar. Això no casa gens amb una activitat amb regust ranci i burgés com la que li havíem proposat. "*És per fer alguna cosa junts*" li vam dir amb un somriure forçat. Va assentir mirant al terra de la cuina. Vaig pensar que jo tampoc els hi explicaria a les meves amigues. Un soroll desagradable em van tornar a la realitat. Somicaven de manera idèntica, un tombat i l'altre dret. Com quan no es tanca bé una finestra i l'aire entra fent un xiulit. "Calleu" vaig cridar menys fort del que m'hauria agradat. Per resposta, mirades de gos submís que se sent culpable per una malifeta. Un gos mai s'hauria disparat la seva pròpia pota. Es va sentir un soroll metàl·lic i, l'aliança

que m'havia tret i deixat sobre la pica ja no hi era. Només em va donar temps de veure un reflex daurat que desapareixia pel forat negre de la pica. No em va saber greu.